

§ 3

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 8 betragtedes som *forkastet* med samme stemmetal som ændringsforslag nr. 6.

§ 4

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til fredningslov for Grønland.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 58) findes i tidenden sp. 2885, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 335).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Rosing (Grønl.):

Vedrørende forslaget til fredningslov har jeg en enkelt bemærkning. Selv om ministeren for Grønland står med ansvaret for fremsættelsen og gennemførelsen af dette lovforslag, er det dog et andet ministerium, nemlig kulturministeriet, der gennem nationalmuseet og rigsantikvaren har en hel del at sige, når det drejer sig om fundne ting, ikke mindst ifølge lovforslagets § 4, som vedrører rigsantikvarens sidste ord om fund af historisk eller kulturhistorisk interesse, og at fund fortrinsvis forbliver i Grønland.

I relation til lovforslagets ånd om fredning af fortidsminderne er vi grønlændere interesseret i at etablere lokale museer i gamle aflagte bygninger. Denne interesse bør efter min opfattelse støttes af nationalmuseet. I dag samler man deroppe, eller rettere sagt prøver på at samle alt, hvad der overhovedet kan fås af de sparsomme gamle ting. Men den smule, man har i øjeblikket, med undtagelse af landsmuseet i Godthåb, er ganske utilfredsstillende, netop fordi alle gamle arkæologiske og kulturhistoriske fund igennem årene er bragt til nationalmuseet; mange af dem ligger, så vidt jeg har forstået, i kasser til ingen nytte, fordi der ingen plads er.

Det, jeg ønsker, er, at samtlige lokale fund, der har kulturhistorisk værdi, når de ikke er helt specielle, må blive i de lokale museer, hvor de er fundet. Desuden er det en naturlig ting, at nationalmuseet også medvirker og yder bidrag til sådanne lokale museer og deres udbygning, bl. a. ved ansættelse af en udlært museumsmand som leder af landsmuseet i Godthåb og som rådgiver for lokale museer. Dette kan ske ved, at visse dubletter af de gamle brugsgenstande og fangstredskaber afgives til lokale museer, når opbevaringsforholdene tillader det.

Som sagt: vi vil medvirke til at skabe større interesse for bevarelsen af de gamle ting, ting, som så mange skoleelever i større bebyggelser ikke har mulighed for at se, ting, som deres forfædre har lavet og brugt i den tid, hvor de selv måtte klare alt uden hjælp udefra. Det må være lovens inderste kerne at få lukket øjnene op hos landets egen befolkning og gøre den interesseret i bevarelsen af den grønlandske kulturs frembringelser.

Til kulturministeren vil jeg derfor sige: hjælp os på dette område.

I øvrigt vil jeg på min kollegas og egne vegne anbefale lovforslagets gennemførelse.

Ministeren for Grønland (Holger Hansen):

Også her vil jeg gerne takke for behandlingen af lovforslaget og for indstillingen.

Jeg vil gerne på given foranledning sige til hr. Rosing, at jeg med kulturministeren skal drøfte disse problemer. Det er jo rigtigt, at det er i lovens ånd, at ting, der findes af kulturhistorisk værdi, i det omfang